

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . 1 frt.
 Megjelenik e lap hetenkint
 vasárnap, egy ivon.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 a kiadó-hivatalhoz külden-
 dők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Tárgyelési árak:
 A három hasábra terjedő
 petitorsorú egyszeri hirdetés
 nél 18 kr., a két hasábosít
 12 kr., az egy hasábosít
 6 kr. számítatik.
 A „Nyilt-tér”-ben a három
 hasábos petitorsor igtatásdíja
 15 kr. o. 6.
 Bélyegdíj minden egyes tá-
 rgyatásnál 30 kr.
 Bérmentelen levelek nem
 fogadtatnak el.

Utóhangok az ártér fejlesztés kérdéséhez.

(Folytatás.)

Tekintve — a fönnebb elmondottakhoz ké-
pést —, hogy állami súlyos megadóztatásunk
mellett, városunk még házi pénztárral is tul van
terhelve, azt hisszük, hogy ily helyzetben egy
futópillantásra korántsem látszik jogtalannak ama
föltézés, hogy városunk közjavát szívében hordozó
polgár, de különösen egy képviselő, ki a benne
helyezett bizalom folytán minden lépéséért er-
kölcsei felelősséggel tartozik, csak nagy botlásból,
vagy vétkes érdekből támogathat szavazatával
oly ügyet, melynek háta mögött egy örökös te-
her várakozik városunk közönségére; mert, hogy
a társulat kebelébe való bocsátkozásunk — mit
egyönk sem ohajt — a közterhet fogja szapo-
ritani: az tény, — s ez esetenél, ha a képviselő-
testület azon része, mely a „Bökény-mindszenti
Tisza-szabályozási társulat” jövő terheiben békés
uton hajlandó lett volna osztakozni, — e térre
egyáltalában csak azért lépett volna, hogy a köz-
terhet gyarapítsa, s ha ma már az által, hogy
kimondtuk, miszerint a társulattal egyezkedni
nincs szándékunk: a kérdés egészben közmeg-
nyugtatásra volna legömbölyítve, — úgy az illető
képviselőket súlyos felelőség terhelné. Azonban,
hogy sokat ne mondjunk, e kérdésre az érdem-
leges magyarázatot a jövő fogja elhozni, mely —
ha szabad elé tekintenünk, — hogy a többség
álláspontjáról várt eredményt nem teremheti meg,
annyit nyugodt lélekkel merünk mondani.

És szerintünk e kérdésnél egyáltalában nem
az a fő, amire nincsen kadencia, p. o. hogy nem
fogunk belebocsátkozni a társulat jövő terheinek
viselésébe, hanem a fő itt az, hogy akár békés
uton (mire nézve már kirugtuk magunk alól az
alapot), vagy más móddal ráuk háraló teherből
földje után mindenki lejtérésileg vegye ki az
érdemleges osztalékokat.

Mert, vagy fölbirja magát tartani a „Bö-
kény-mindszenti Tisza-szabályozási társulat” jö-
vőre nézve is kebelébe csatolt 20 ezer holdnyi
ármentesített földterülettel, vagy nem birja ma-
gát továbbra föntartani. Ha fölbirja magát tar-
tani, úgy nincs szükség, hogy terheiből csak
egy krajcárt is vállalunkra vegyünk, s ha nem
birja magát föntartani? . . . Most ez a kérdés
kulesa: ekkor mi fog bekövetkezni? . . . Annyit
előre merünk állítani, hogy az nem, mit több
oldalról hallottunk pengetni, hogy hagyja ott a
társulat gátjait, s mivel mi a város környékén
elvonuló primitív gátjainkat városi közérő és köz-
költségen védképes karba helyezzük: egy újból
beköszönhető árviz esetén a réti birtokosok
dolga, hogy aztán megvédik-e földjeiket a bé-
kák uralmától? . . . Amennyiben ez az eszme szél-
tében-hosszában kedvező fogadtatásban részesül:
szeretnők tudni, hogy miféle szempont lebeg az
illetők előtt, mert a mellett, hogy egyoldalról a
városi köztárgyon egyik lényegesebb részét s így
a közjólét egyik számottevő forrását látjuk itt
könnyelmű gondolkozással kockáztatva, más ol-
ról nem hisszük, hogy legyen algebra, mely ki-
mutatná, hogy minden egyéb eltekintése mellett
egy ily eszme fogauatosítása gazdálkodási szem-

pontból történnék. — Ez lenne ám majd azu-
tán az igazi adó. Hál' istennek, hogy ez semmi
esetben nem jöhet létre; de, ha ez nem lehet,
lehet más. Nézzük mi ez? — A társulat alap-
szabályai értelmében csak 25 láb magasságig
köteles védni gátjait. — Mindnyájan tudjuk,
hogy a legközelebbi árviz alkalmából merített
tapasztalat a mellett bizonyít, hogy a társulat
gátjai alapszabályai szerint védni kötelezett ma-
gasságban egy 76-ik évihez hasonló árviz esetén
többé nem képes védtöltésül szolgálni. — Sőt
mint tudjuk a tavaszi, a Tisza Duna mellékén
általánosságban pusztító árviz veszedelemből
okulva, a miniszterium által már adatott is ki
egy rendelet, mely szerint minden vízmentesítő
társulat tartozik gátjait 30 lábnyi víznek meg-
felelő magasságig kiépíteni.

A kérdés most már az: vajlon tartozik-e a
társulat s van-e oly törvény, mely kényszerít-
hetné alapszabályaiiban letett kötelezettsége elle-
nére 25 lábtól — 30-ig emelni gátjait? Min-
denesetre e kérdésnél tekintetbe veendő még a
társulathoz az 1876-ik évi árviz utáni előidézett
zállt anyagi viszonyai is.

Tudtunkkal a fönnebbiekre ma nincs, s jö-
vőben merjük állítani, nem leend törvény. Így
állván a dolog, miután a bökény-mindszenti tisz-
szabályozási társulat az 1830-ik évi viznívó sze-
rint jövőben már rongált anyagi viszonyainál
fogva sem képes magát föntartani s amennyi-
ben már alapszabályai értelmében sem kötelez-
hető, hogy gátjait az újabb rendelet, s a tapaszt-
lat által bebizonyított szükségnek megfelelő
magasságig kiépítse: ügyeit az 1871. évi viz-
szabályozási törvények 25. §. értelmében alap-
szabályával egyetemben további intézkedés vé-
gett a közlekedési ministeriumhoz fogja fölter-
jesztetni.

Igaz, hogy mai napság még nincs törvény,
mely az eddig csatolt részeken kívül, bármely
más területtel a társulat keretébe való csatlako-
zást elrendelné; de amennyiben a bökény mind-
szenti tiszszabályozási társulathoz hasonló vál-
ságos helyzetben jelenleg nincsenek egy vizsz-
abályozási társulat van az országban: az ország-
gyű és nem fog késni a vizszabályozási törvények
olyenmő módosításával, hogy amennyiben az
1876-ik évi árviz alkalmával tapasztalt vizna-
gasság után az ártérfejlesztésnél az 1830-iki viz-
magasság jog és méltányos alapot többé nem
képezhet: az ezután alakuló vizszabályozási tár-
sulatok ártér fejlesztésével az 1876-iki vizna-
gasság fog irányul szolgálni. — Ezen esetben —
miután a 1870-iki árviz a bökény-mindszenti
tiszszabályozási társulathoz anyagilag is, de kü-
lönösen alapszabályaiiban letett kötelezettségével
fogva is képtelenné tette földadatát továbbra meg-
oldani, — a társulat újon alakulása fog törvény
által elrendeltetni, mely újon alakult társulat
kebelébe fogja vonni mindazon földterületeket,
melyeket tényleg véd, vagy ellenkező esetben
Szentés városa, mint község leend kötelezve ha-
tárja biztosítására védgátakat emelni.

Szerény nézetünk e kérdésben ez. S koránt-
se higye senki, hogy — ma, midőn az utolsó
talpalatnyi földnek is általánosságban biztosítani
törekszünk igazi értékét: — ha a réti birtoko-

sok a jelenlegi helyzetben nem képesek jövőre
nézve föntartani magukat: akár társulati uton, a-
kár községi közös védelem útján, a réti földek
védhelyzetéről közösen ne kelljen gondoskod-
nunk. —s.

Gabna kivitelünk hanyatlása.

(E. . . után.)

Azon kérdés, hogy gabnatermésünk miért kezd
veszteni értékét, s ennél fogva a kereset, külföldre való
kivitelünk miért hanyatlík? mindnyájunkat érdekel. —
S amennyiben az alább következő sorok gabnatermés-
nyünk keresete, kivitelünk hanyatlásának okait, éppen
nem arra utalják, mintha más államok bőtermések s
olesőbb, könnyebb módu közlekedési viszonyok előnye
által gyakorolnának ránk e tekintetben nyomást, tehát
nem e látzólagos körülményben, de általánosan föld-
mívelési viszonyainkban keresi a kérdés kulcsát: —
így azt hisszük e themát különösen földmívelőink fi-
gyelmébe kell ajánlanunk.

Múlt év aug. 23. 24 én tartott bécsi nemzetközi
gabnavasár alkalmával Eibler Ede déli Bajorország
gabnaterméséről tett jelentésében föleliti, hogy déli
Németország azon kereskedői, kik Schweic számára
szoktak gabnaterményt szállítani: folytonosan az
írát halának panaszt emelni, hogy a buza minősége
jelenleg távolról sem oly jó (már mint déli Németon
terménye) mint valaha volt.

Hasonló mondható a magyar buzáról is. Noha a
mult évi (1874.) termés minősége nézve igen szép és
súlyos volt, sikor tartalomra nézve azonban mind
amellől hiányosnak bizonyult. Különösen Schweicban
pedig a sikor tartalomra tekintik a főszlyt, miután ott
leginkább fehér kenyér és fehér liszt fogyasztatik, s
amennyiben a sikor mindig a buza hányjához van ta-
padva, minél finomabb liszt állítatik elő, annál inkább
a hányál marad a sikor, s így a liszt annál inkább
sikor, szegény lesz. Ha tehát a buza minősége már
magában véve sikor szegény: igen természetesen fino-
mabb és táplálóból kenyérre nem lehet alkalmas.

E tekintetben az orosz buza előnyvel bír, mert
habár szemre nézve kisebb és kevesebb lisztet ad is,
de sikorban dúsabb s így értékesebb.

Hogy miért van e különbség, a hazánkban ter-
melt buza, hogy miért szegényebb tápanyagban, ennek
okát minden vegyész a talaj lassanként való kimerít-
lésében keresi (Élap folyó év május 9—16 számában
bizonyítottuk, miért és hogy merülhet ki a művelés
alatt levő föld termelő ereje.)

Európa civilizált részének gabnakamrái az előbb,
időben Egyiptom, Afrikának általában észak tenger
melletti része és Sicilia, ezekhez később Európa észak-
része és legújában Orosz- és Magyarország csatla-
koztak.

Hogy Északamerika gabnakivitelét illetőleg valaha
nagyobb jelentőségre fog vergődhetni, — ez úgy szöl-
van, a lehetetlenségek közé soroltatott. Azonban ezen
nézet helytelenségét megcáfolja a napjainkban tapaszt-
alható azon tény, hogy amerikai buza ma már siker-
rel versenyez az orosz, szerb és ezek mellett magyar
buzával. Bizonyítékul szolgálhat erre nézve ama tény,
hogy Schweicnak gabnakivitele Genfen át 95%-ban
orosz, Baselen át 2/3 ban szintén orosz, 1/3 ban pedig
amerikai buzából áll.

Igaz, hogy Magyarországon a gabnatermés 1870
óta csak középszerű, sőt némely években igen rossz
volt, azonban mind emellől nagy hiba volna, Ma-
gyarország kivitelének hanyatlását kizárólag eme em-
beri számitáson kívül eső okoknak tulajdonítani. A ki-
vétel csökkenésének okai első sorban a buza tápérté-
kének hanyatlásában keresendő. Termelőink kevés
gondot fordítanak jobb minőségű termény előállítására,
legyekélyebb termésök után is saját termésöket hasz-
nájuk föl vetésre, ahelyett, hogy jobb minőségű idegen
vetőmagot igyekeznének beszerezni és ezen eljárásuk
által azt érik el; hogy több esztendőn át ismét rossz
minőségű buzát aratnak. Jobb minőségű vetőmag és
elegendő munkaerő a földmívelés javítására a hiányt
ismét helyre hozhatná, erre nézve azonban erőves len-
dületre volna szükség, hogy a földmívelők a régi meg-
rögzött gyakorlat alól kibontakozni képesek legyenek.
Erre nézve ajánljuk földmívelőinknek Liebig taná-
cát, mely szerint még a legkötényebb talaj is táp-
anyagra szorol, hogy tapintatos művelés mellett földünk
legalább kétszer magot adjon. Az egykor oly nagyra
becsült magyar buza értéke az újabb időben a fön-
nebb jelzett okokból napról-napra csökken; úgy, hogy
— míg évekkel előbb a magyar buzáért 100 krajczár-
monként 2—3 franczal többet adtak bármely más bu-
zánál, most éppen megfordítva áll a dolog.

Az árpáról sem mondható kedvezőbb állapot; az

előbb jón nagy mértékben keresett tót magyar árpa a mindinkább nagyvbb sikerrel föllépő idegen verseny által napról-napra teljesen háttérbe szorították.

A magyar malmok már is azon szomorú tapasztalatot szerezhetők, hogy a magyar liszt külföldön távolról sem örvend oly kedveltségnek, mint annak előtte. Hajdanta mindenek előtt csak magyar liszt keresett és minden máshol produkálnál jobban fizettetett; azonban jelenleg a kereslet igen csekély. — Ezen tények indokai nem kereshetők általában azon körülményben, hogy mostanában folyvást rossz termésűek voltak. Törekedünk mindenek előtt jó árut szállítani s terményünk újból vissza fogja nyerni régi jó hitelét, azt azonban első sorban földünk talaj erejének emelése által érhetjük el. Hogy Magyarországon nem pótolhatik kellőleg a talajtól elvont erő: bizonyítja az ország jelentékeny olajpogácsa és csont kivitele, mely cikkeket kiszámítatlan előnnyel lehetne földünk javítására fölhasználni. Ha Magyarország nagyobb földbirtokosai jó példával elől mennek: teméredk hibát jóvá lehetne tenni. Ehhez azonban a javítás egyedül nem volna elégséges, de egyéb modern intézkedések foganatba vétele is szükséges volna. (Folyt. köv.)

Városi közgyűlés.

(1876. szeptember 4.)

A jogügyi szakosztálynak, a tiszai ártereknek a tasteri fölvétele tárgyában a nagyméltóságú m. k. pénzügyminiszteriumhoz intézendő folyamodványra vonatkozólag — az 1875. évi 2200 k. számú végzésre beterjesztett javaslata olvastatván, a szakosztályi javaslat elfogadott, s ennek értelmében Szenté város községe részéről következő kérvény leendő a n. méltóságú m. k. pénzügyminiszteriumhoz intézendő.

Nagyméltóságú kir. Pénzügyminiszter ur!

A Tisza folyó Csongrád megyén keresztül nyúló szakaszának szabályozásában gyökeredző többágú azon panaszok orvoslása, melyeknek eddigi tekinteten kívül hagyásával úgy egyeseknek, valamint, szabályozó társulatnak is tetemes anyagi megrövidítést keltet szenvedünk, már csaknem 10 évnél több időn keresztül égető szükségé tette nagyméltóságodhoz folyamodunk és jogos panaszaink igazságának érzetében, azoknak gyors orvoslását kérünk; ugyanis:

1. A szabályozás folytán a gátakhoz és átvezetésekhöz elfoglalt területek még máig sem lévén adó alól leírva, ez által jelentékeny kiterjedésű oly területek után is rovattunk meg adóval, melyek teljesen inproductiv természetűek, és az arra kivetett adó pedig nem csekély jelentőségű összeg.

2. Az ármederben mentetlen maradt területek után eső adó összeg máig sem lévén leszállítva, ezen körülmény ismét tetemes jogtalan adóztatás alapjául szolgál.

3. A gátak éventekénti föntartási költségei a töltések elkészítése óta soha leszállítva nem lettek a védgátak által mentesített területek katastrális tiszta jövedelméből; ezen mulasztás hasonlóan tetemes anyagi károkkal jár.

Hogy ezen kiadások, leszállítások és betudások éppen Csongrád megyére nézve mindeddig el lettek melőzve, akkor, midőn a Tisza mentén jobbra mindennél foganosítva lettek; dacára annak, hogy úgy az

adóhivataloknál, valamint a szegedi m. kir. pénzügyigazgatóságánál számtalanszor szorgalmazva lettek, sőt a n. méltóságú pénzügyminiszter urnál is az 1872. és az 1875. évben kérvényeztetett, — nem tudjuk, miben rejlik oka.

Teljes tisztelettel folyamodunk ezért nagyméltóságodhoz, méltóztatásik ezen elősorolt panaszunknak a helyszínén leendő megvizsgálását elrendelni, a Szegeden székülő kerületi katastrális biztos útján is meggyőződést szerezve, panaszaink jogosságáról, valódiságáról; kérjük n. uelóttóságodtól:

1. A gátak és átvezetések által elfoglalt területeknek adó alól leírását visszahatólag a kisajátítási évig.

2. Az ármederben mentetlen maradt területeknek adó alól leírását visszahatólag azon évig, melyben a töltések elkészültek.

3. A gát föntartási költségeinek beszámítását a védgátak által mentesített területek katastrális tiszta jövedelmébe.

Nagyméltóságú miniszter ur! Méltóztatásik ezen elősorolt kérvényünket figyelembe venni és elrendelni, hogy ezen fölsorolt be-, leírások, leszállítások és betudások, — úgy, mint a fölsorolt vidékeken is megtörtént, — Csongrád megyére nézve is haladéktalanul folyamatba vétessek.

Kérésünk jogosságának tekintetbe vételét nagyméltóságodnak rendheltelen igazságszerzetétől bizony remélve, kiváló tisztelettel maradtunk stb.

Olvastatott továbbá a jogügyi szakosztálynak a nagy úton létesítettni szándékolt boltozatos csatorna költségeinek, a szomszédos háztulajdonosok általi viselésére vonatkozó javaslata, az 1875. évi 254. sz. a. kelt k. gy. végzésre. A közgyűlés az indítványt elveti, indokolván ez eljárást azzal, minthogy a szakosztály véleménye szerint is, a háztulajdonosok a kérdéscsatorna építési költségeinek részben való viselésére jogilag nem kötelezhetők, ezen csatornának pedig városi közközlésen való fölépítése, a város jelenlegi pénzügyi viszonyánál fogva nem eszközölhető; ugyanazért az építés bizonytalan időre elhalasztatik. (E tárgya még alkalmaslag visszatérünk. Szerk.)

(Folyt. köv.)

Levelezés.

Csongrád, 1876. szept. 6.

„Kiki a maga módja szerint.”

Városunk orsz. gyűlési képviselője, Csátár Zsigmond, f. hó 3-án népgyűlést rendezett, melynek tárgyát a vízkárosultak fölszólítására, a kormánytól már általa kieszközöltnek hirdett, de a kenyér törés alkalmából elbukott — 50 ezer frt költsön kérdésének népgyűlési vitatása, illetőleg a kudarnak vallott ügyben való pilátusi kézmosás képezte. Nem késem a t. olvasóközönséggel a lefolyt eseményeket tudatni, hiszem, hogy érdekelni fogja.

Csátár képviselő ur honatyai jóindulatának újabb fényes jelét adandó, néhány köréhez tartozó philantropicus képviselő által, a városi közgyűlés elé indítványt terjesztett, mely szerént az árvíz folytán összedőlő házak tulajdonosainak rombadólt lakai fölépítésére a község kölcsönt szerezze.

Ez úgy több alkalommal beható, s különféle eredményekben végződő tárgyalásokon ment keresztül. Közben a képviselő ur, egy asszonyokkal vegyes, szeles és tüntető, tármás népgyűlést tartott; feuhangon kijelentvén, hogy: ha a hatóság nem ápolja melegen az ügyet, ő veszi azt kezébe, s a néppel az 50,000 frtot azonnal előteremteti, csak zseb legyen elég!! S társai, a képviselő ur buzgóbb tisztelői és barátai, ama hírrel lépnek föl, hogy: Csátár képviselő ur kieszközölte az 50 ezer frt kölcsönt, menni kell érte.

A közgyűlés erre a magas kormányhoz küldöttséget menesztett föl: hogy a Csátár ur által kieszközölt (!) 50 ezer frtot szerencsétlen polgártársainak azonnal lehozza.

Amde hiába minden törekvés, a bizottság majd egy hétig fönt időzvé, várta, leste, ohajva hozta volna a kölcsönt, de bizon „nesze semmi, fogd meg jól,” biz azok nem hoztak egy krajcárt sem.

A fentebbiekből következtetve:

Az orsz. gyűlési képviselő ennyi s ily határozott igéretei és biztatása után, a reményekben eszalokozottaknak engesztelésére a már tornyokként fölmagasuló és szappanbuborékszerűleg elpukának igéretei valótsága, a képviselő ur eljárásában való realitás iránt egyeseknél megingott vagy talán el is aludt hit föltámogatására tartotta szükségesnek a képviselő ur a jelen népgyűlés tartását. Hol mindennek előtt fenhangon hirdeté, hogy „az igazságot ki kell mondani, ha mindjárt hóhér bárd is a jutalma.” Elmondja, hogy annak, mert a bizottság az 50,000 frtot nem hozta el, nem ő az oka, hanem a bizottság, mely nem járt el korrekttl, őt nem értesítette a dolgokról, különben nem történetet volna ily eset; hiszen neki már csaknem kezébe adta a miniszterelnök ur a pénzt, s azt a bizottság elhozni mégsem tudta.

Ezek után fordítva egyet a köpenyegen; — bár nem örömet, de mégis bevallani késznek látszott, — hogy az 50 ezer frt elnyerése iránt vérmes reményeket most már ő sem táplál, (hát így vagyunk?!!) mindamellett azonban a ngos alspán ur hálás köszönettel vett tanácsa folytán még egy kísérletet teend, hogy az általa annyira siratott szenvedő testvéreken segíthessen.

Ugyanis, (na most már csak lesz pénz!) ezen népgyűlés választotta küldöttséggel mennek a főispán urhoz, — az alispán ur tanácsa folytán, — s fölkérk őt, hogy velük menjen föl a miniszterelnök urhoz s ama kérvényt, melyet e tárgyban szerkesztett s a jelen alkalommal fölolvastott, — becses társasága kíséretében segítsen átnyújtani. (E kérvény annyira túlhalmozott s frázisokkal teit, hogy attól magától megjed a miniszterelnök ur, a böbeszdű képviselő urnak nem is kell megjönni.)

Ezek után a gyűlést, újabb biztatásokkal megvakva, a jelenvoltakat (melyeket ugyan már többet nem vettek be), — a képviselő ur fölolvastatta.

Valóban furcsa dolgokat az alkotmányos szabadság sokszor a gyakorlati életben!!

Kérdem, mi jogi hatása van annak, midőn egy népgyűlés, — határozatlan és névtelen egyénekből álló gyűlés, — kölcsönszerződést akar kötni, egy harmadik, a községi közgyűlés nyomán? Milynemű jogképes alany egy ily népgyűlés, hogy szereshet az jogokat és vállalhat kötelezettségeket, — hol ennek jogis képviselő

TÁRGA.

A pásztor kedvese.

— Beszély. —

Irta: Sima Ferenc.

Fojem fölött dörgött, cikázott az ég, s fejemben hemzsegett, forrt a gondolat. Nem hittem ugyan soha, hogy Julcsa enyém lesz, de nem láttam át okát, hogy azért én miért hagynék föl szerelmemmel.

Julcsa örömmel fogadott, én átöleltem és megcsókoltam homlokát.

— Azt gondoltam, hogy haragszik. Sándor, mondá a leány kibontakozva karjaim közül, már régen meglátogatható volna bennfűnek.

— Hagyjuk ezt lelkem, ne beszéljünk oly dologról, mely — ha szeretek engem — neked is éppen úgy rosszul esik, mint nekem.

A tanya előtt állottunk meg. Julcsa hol rám, hol a menydörgő fellegekre tekintett; most egy pillanatra földetrazó dördülés mellett, vakító viláosság támadt. Julcsa megrendülve simult közelebb hozzám — Valahova az isten haragja ütött le, mondá egész testében remegve. Majd az eső nagy kövér cseppekben, lomhán hullani kezdett.

— Elmegyek, mondám, mert még itt szorit az eső.

— Sándor, magának most nem szabad innen elmenni. Egy gyermek van velem a tanyán s ez az akolban hál, mi lenne velem, ha egyedül maradok ebben a borzasztó ldőben. Julcsa az ajtó felé vezetett.

— Egy föltétel alatt maradok, mondám mosolygva a leánynak.

— Mit akar?

— Hát azt lelkem, hogy amennyiben mindketten egyformán szeretjük egymást, hát én nem látom helyén és különben is nem illik, hogy én azt mondom neked, hogy hallod-e Juliskám, te pedig engem magázol. — Hát azt akarom mondani, hogy én itt maradok, de csak úgy, hogy ha nem fogsz ezentel engem megbecsülni. Mert nem jól veszi az ki magát; különben is, én egy rongy, szegény, ágról szakadt legény vagyok, te pedig egy zaliu*) gazda leánya.

— Jól van biz' a szegény Sándor, mondá piron-

kodva Julcsa: hát már, hogy mondhatnám én magának azt, hogy hallod-e, mikor sokkal idősebb nálam?

— Hiszen arra mai napság nem szoktak tekinteni; hát az uraságnál, a kasznár ur volt hatvan esztendő s a felesége nem volt több tizennyolc esztendőnél.

— S még sem becsülték meg egymást? kérdé érdekel a leány.

— Nem hát.

— Ugy ám Sándor, mondá kis gondolkodás után: azok már hazastársak, de mi, ki tudja leszünk-e valaha? Julcsának igazsa volt; én szomorú lettem, körülkanyarítottam szürömet és indolni akartam.

— Csak nem megy el, Sándor?

— Elmegyek, mondám szorult kebellem.

— Ne menj el, Sándor, meg fogok haragudni.

— Most már maradok, mondám s újból átöleltem a leányt. Leültünk mindketten a konyhaköszöbrre. Az eső ömlött, az ég dörgött, villámlott, mi nem törődünk vele, boldogok voltunk, átbeszélgettük az éjjelt, s csak midőn hajnalodott, akkor keltém föl a kűszöbről Julcsa akarta volna, hogy még maradjak; mert egy egész éjjelen nem volt elég időnk elmondani mindent. Oh, hiszen ami más halandónál egy hosszú, unalmas éjszaka, az két szerelmes közt csak egy boldog szempillantás.

A fellegek kidühöngték magokat, azután szép csendesen tovaszálltak, midőn Julcsaéktól eljöttem nem sokára fölragyogott a nap. A boldog éj után, rám nézve boldog reggel következett. Vigan futyörésztem, kutyám jó kedvvel esahoita körül a mindinkább elterülő nyáját, lelkem még mindig Julcsa tívót adó körében mulatott, midőn egyszer csak egy komiszárius kíséretében három csendőr fogott körül.

— Te vagy Bodor Sándor? kérdé a csendbiztos.

— Szolgálatára, nemzetes csendbiztos uram!

— No akkor követni fogsz bennünket.

— Már megkövetem, mondám, de nem érzek rá hajlandóságot, azután meg azt is szeretném tudni miért?

— No, most az egyszer az én kedvemért velünk fogsz tartani, mondá a csendbiztos.

— Nem biz' én, a Poncius Pilátus kedvéért sem. No és végre is csak az lett belőle, hogy egy óra mulva — bár nem tudtam, hogy miért — már köztörben ültem, hol talán még semmi ivadékom nem volt.

Dél előtt tíz órakor betettek a börtön ajtón belől s aztán estig nem szóltak hozzám semmit. — Úhm, gondolám, itt ugyan furcsán mennek az állapotok.

Utóljára is, saját sohajtasával csak nem lakik jól az ember, végre is könyökén bujtam ki a türelmemnek, elkezdtem amugy isten igazában ragdosni börtönöm ajtaját, de végre is nem hallgatott rám senki.

— De hát ki csukott be? kérdém a terjedelmes leírású pásztor — e közben egy szál gyufát ránto tam el és órámat tekinttem meg. — Barátom éjféli lesz...

— Sietni fogok, felelt a legény.

— Itát az lett belőle — folytató a beszédet, — hogy egy egész napi tőprengés után, végre gondolatimból éles kulcs csikorgás vert föl. Szorongva tekinttem a belépőkre. Hármán voltak, a komiszárius, a börtönőr és egy pandur, kinek kezében becsületés rózafokos volt. — Csak nem fognak ezek veszekedni? gondolám. A börtönőr egy tolvajlámpát teit le ágyamra, azután, mint egy éjjeli gazember nyakát vállal közé buzva elsonpolygott.

Nem érezhettem jól magam; mert eseléditársaimtól nem ritkán hallottam, hogy menyai emberelenséget szoktak ezek között az istentelen lak között elkövetni. De végre is azt gondoltam, hogy Bodor Sándorban emberekre táltok, ha akartok valamit.

Engem ne bántson senki mikor bűntelen vagyok.

— Hát meg untad e már ideben fű? kérdé a csendbiztos ostarával suhogtatva.

— Becsületes embernek egy percet is örök szégyen ilyen becsületen helyen tölteni. Ne azt kérdezze tőlem a csendbiztos ur, hogy meguntam-e itt lenni vagy nem, hanem azt, hogy miért csuktak el? . . . A csendbiztos fölemelé a lámpát és szemem közé világitott. — Te nem tudád, hogy miért vagy itt?

— Igen is nem, mondám szárazon, azután ne kerültesse engem a nemzetes komiszárius ur, mint valami tolvajt, hanem mondja meg egy szóval, hogy miért fogtak be, és most mit akarnak velem?

A komiszárius szólnélkül tette le a lámpát s ostarát emelte rám.

Kezem nem volt megvasalva; figyelmeztettem, hogy hozzám ne érjen, mert nem leendő jó vége.

— Micsoda? te gazember!

— Azt meg ne mondja az ur, mondám haragra lobbanva: ha szüre, hát viselje!

Az ember lángvörös lett, de nem mert megütni.

— Mondják meg, követeltem, hogy: miért fogtak be?

— Loptál gazember! . . .

— Azt nem tettem.

— Hát az éjjel hol voltál? kérdé a komiszárius.

*) Zaliu, a földmivelő osztálynál jelzőül használt tájszó ez az időzőp, közönséges gazdánál többet akar jelenteni.

lete? Vagy talán ez is Csátár úr képviseli? No bizony ilyen úton még 99 esztendeig sem kapnak egy árva krajcárt sem. Hiszen ezt Csátár úrnak, mint Pestmégében híressé vált jogásznak tudnia kellene.

Biztatják a szegény népet kölcsönrel, mannával és isten tudja, mivei; ábrándos képzelődésbe ejtik; s ily nyomorra vezető politikázás által haszontalan gyűlésezésekbe meritik s ezenkívül phantazálják, fölforgatják az annyit szenvedett társadalmi és erkölcsi rendet.

Miért a szegény népet ámtani ismét a költsönrel? Oktatni és buzdítani kell, hogy méhként dolgozva, férfiasan viselje a sors csapásait, s takarékosan gyűjtse össze fillereit saját emberségéből, melyből elpusztult hajlékát újból fölépíthesse. Ha a kormánynak nincs pénze, hogy kölcsönt adhasson, miért e lelketlen demagog frázis? Miért ingerelni e népet bizonyos osztály ellen, mint olyan ellen, mely minden létező baj egyedüli okozója. Miért tolják e nagyhangúak önmagukat előtérbe, hogy az ügy azért veszett el, mert nem ők voltak annak képviselői? Vagy mért nem köleszőnek hát ama nagyszájú népboldogítók, mért nem adnak saját zsebükből, vagy legalább hypothékát? Vagy, ha ezt sem engedi a népboldogító jó szív, társitani kell önmagukat a költsönre szorultakat s ekként realis úton vezetni a kölcsönszerzés útján. De nem hazug ígéretekkel biztatni, elábrándítani, és megfosztani őt attól, hogy saját emberségéből fogjon a szükséges pénz gyűjtéséhez vagy szerzéséhez, s átkozzon ok nélkül másokat.

Valóban azt vártuk Csátár képviselő úrtól, hogy a szegény embereket, kik ujongva, bizalommal képviselőjükké tették, valahára valóban is segít, nemcsak mindig üres frázisokkal és már méhében elhalt ígéretekkel traktálja azokat. Vártuk, hogy választásokkor hirdetett vagyonosságát folytán fölajánlja (mint ígérte is) vagyona egy részét S. A. és T. S. s a többi népboldogító polgártársakkal, kik annyit szeretnek emlegetni, hogy ők mennyire szívőkön hordják a város népének boldogságát.

El e hamis ígéretekkel! Ti népboldogítók, az ön munkásságra, kitartó szorgalomra, a csapások zúgó dás nélküli elviselésre tanítjátok a népet, ne koldulásra; koldulni szégyen!! (A levelet egész terjedelmében közöljük, benne foglaltakért szerkesztő nem vállal felelősséget Szerk.)

Helyi hírek.

— cs. A mai hivataloslap közli, hogy Csongrád megye székhelye, az 1876. évi és XXXIII. törvények értelmében, Szegvár lesz.

— Hymen Albertényi Antal, városi főszámvéveő ur e héten, szerdán f. hó 13-án d. u. 4 órakor vezeti oltárhoz H. Szabó János helybeli földbirtokos kedves leányát, Mariskát. Áldás legyen e frigyen!

— cs. A szegedi ország kiállításra Szentestől a következők küldtek be tárgyakat: 1. Konecz Gábor, esztergályos, 16 tuat pipaszárt, 24 db. bormentő csapat. 2. Id. Csurai Ferenc, kalapos, 12 db. kalapot. 3. Ifj. Csurai Ferenc, kalapos, 6 db. kalapot. 4. Juhász Imre, szappanos, 20 k. gr. szappant. 5. Kutas Imre, földműves, 50 kgr. búzát, 25 kgr. kukoricát. 6. Garai Imre, rézműves, 1 db. rézmosdóedényt, 1 db. kantát.

Erre a kérdésre megfagyott bennem a vér, zavarba jöttem, nem tudtam, mit felelni, mert ami igaz volt, azt nem lehetett megmondanom, miután még azt sem tudtam, hogy mire van e kérdés száma.

— Hol voltál az éjjel szép madár? hangzott újból a borzasztó kérdés.

— Azt én nem tartozom megmondani senkinek.

— Nem tartozol? kérdé pukkadt göggel a biztos; János lépjen kend közelébe, s kérdeje meg e főkötőt, hogy jelenleg mivel tartozik neked?

A szolgál ki eddig néman állt az ajtó mellett, mint egy utcsóli tilalomfa közelebb lépett hozzám s botját emelte föl.

— Komisárius úr! mondám, meg ne merjen ütteni, míg azt nem tudja, hogy nibás vagyok-e, mert engem ucsese nem fogog túrni semmi embertelenséget?

A biztos nem várta, hogy elvégezzem beszédemet, most már nem parancsolt senkinek, hanem ostorával maga vágott végig rajtam.

Az ostor, hogy hogy nem, nyakamon tekerődött körül, s vége arcomat ére úgy, hogy rékton kibugylyant a bőr alól a vér. — Elbődült bennem a borjú. Nem láttam és nem is kerestem, hogy kívül van dolog; bészültem ragadtam torkom a biztos, nyakánál fogva emeltem föl de e közben esillapult haragom és nem vágtam a földhöz, pedig ez volt szándokom; az ostrom azonban kitekertem kezét közül.

— Ide te gazember! — kiáltott a dühös ember a pandurnak, ki mintha bizony nem is lett volna jelen, szemet hunyt ez erőpróbálgatás előtt, s midőn a esendbízós szavaira sem mozdult, ez kiragadta kezéből a fokost és keresztül vágott a eselédén, de már engem nem volt ideje megütöni, megkaptam kezében a fokost, s mivel egy juhász csavarintásra nem bocsátotta el, oda mártottam előbb a földhöz, azután a mellyre térdeltem s úgy csavartam ki kezéből. — Kuttyádat ütöd nem engem, mondám és levettem térdemet ez érdemes ember melléről, ki börgött haragjában; midőn szabadon érezte magát fölugrott a földről, az ajtófelé rohant. — Ide szolgál! kiáltott ki, azzal eltűnt, s midőn körül tekintetem a pandurt sem láttam sehol. Egy gondolat született meg agyamban, kifújtam a lámpát s miután tudtam, hogy ők jobbra mentek én balra hagytam el a börtönt.

(F. dyt. köv.)

7. Kölber Mihály, kárpos, Hajdú János, kovács és Szűcs Dániel, bodnár, 1 séta kocsit. 8. Szeder János, földműves, 2 db. 1 éves kosbarát. 9. Varga Beniamin, cipész, 6 pár lábbeli. 10. Varga Terézia, 5 éves tanuló kis leány, 1 virágképet és 1 virágphoharat.

— cs. Kutas Imre lakostársunk, jómínőségű buzájáért érdem-érmet kapott. Ime a szentesi buza a szegedi kiállításán is kitüntetésre méltónak találtatt. Csak azt sajnáljuk, hogy többen nem vittek be terményt; bizton hisszük, hogy többen is részesültek volna e kitüntetésben.

— cs. Mihálovics János, telegkönyvvezető, az ártér telegkönyvezése végett kiküldetvén, a szegedi kir. törvényszék Kókay Lajos telegkönyvvezető urat bizta meg a telegkönyvi osztály vezetésével.

— cs. A katonai ellenőrzési szemle f. évi október hó 23., 24 és 25. napján fog eszközöltetni a városháza udvarán. Kötelesek megjelenni: október 23-án az 1866, 1867, 1868 évben, — október 24-én az 1869, 1870, 1871 évben, — október 25-én pedig az 1872, 1873, 1874. és 1875. évben besorozottak. Azon megjegyzéssel hozatik ez az illetők figyelmébe, hogy bármilyik sorozodhoz, tengerészethez vagy ha csapatokhoz vannak is beosztva — tartoznak megjelenni. Kik a fönntebb említett napokon akadályoztatásuk miatt vagy készakarva meg nem jelennek, tartoznak f. évi november hó 21. napján, Szegeden tartandó utószemlén saját költségükön jelentkezni. — Az ellenőrzési szemle d. e. 8 órától 12-ig, — d. u. 3-6 ig eszközöltetik.

— cs. Mult augusztus hó 17-én tartott városi közgyűlésen a távirda vonal fölállítása elhatározottat, mint ezt lapunk közölte is már. Ez alkalommal még meg zt jegyezték meg, hogy a vonal Félégyházától, Csongrádtól, Szentest és Szarvast érintve, Mező-Túrig I sz fölállítva, Kun-Sz-Márton kibagyasával, mely a költségek fedezését nem vállalta magára. Szentest város 3000 frtot szavazott meg a költségek fedezésére. — 1866-ban ugyanezen távirda igazgatóság hajlandó lett volna a nevezett vonalat fölállítani, s nem kívánt egyebet, mint a szükséges karók árának megtérítését, mely alig tett volna 700 frtot, s továbbá azt, hogy a város ajánljon föl hivatali helyiségül 2 szobát. — No, de mindegy, ezahogy már egyszer megszületett.

— cs. Derék színészeink, kik annyi élvezetes estvét szereztek számunkra, — távozni készülnek. Lehetetlen, hogy legnagyobb köszönetet ne szavazzunk Krecsanyi igazgató úrnak, ki mint végig azon volt, hogy minél jobb emlékekkel távozzék körünkől. Kevés — sőt bátran mondhatjuk, egyetlen vidéki igazgató sem hoz annyit áldozatot, mennyit Krecsanyi a közönség kedvéért hozott. S bizony mi nem méltányoltuk eléggé igyekezetét. — Áldozatkészségének egy újabb jelét bizonyította be akkor, midőn Tamási Józsefet, a budapesti népszínház első kitünőségét, továbbá Bokodi Antalt, városunk szíllőjét, a vidéken oly előnyösen ismert komikus, néhány előadásra szerződött. Tamási kedden ogyja megkezdni vendégszereplését, Bokodi pedig e hét végén. Fölvívjuk a közönség figyelmét a mondatokra. Különösen ajánljuk „A georgiúi nők-et; e kitünő operettet; az igazgató egészen új diszleekkel fogja színre hozni.

— cs. Korcsmai verekedés. F. hó 5-én Szakács János szabó mester és Rákóczi Sándor, II-né korcsmájában iszogattak a betakarítás örömeire. Szakács káromolta az istent. Rákóczi feddette, hogy „ültja ezt az erkölestán.“ Sz. ezután meg Rákócit szidalmazta. R. halgatott, hanem kevés idő múlva távozott s Sándor fiával tért vissza. Sz. ot meg akarták kötözni, de megakadályozá őket e méltó elégtétel veszésben H-né, aki is ki küldé a neki hevülteket korcsmájából. Szitkok közt elváltak a haragvó felek egymástól. Sz. egyenesen Dobray Sándor kereskedésébe ment, s egy revolver vásárolt. Ilyetén módon fölfegyverkezve rontott R. lakására. Az ott dolgozó kőművesek észrevették szándokát s kicsavarták kezéből a revolvert. Így aztán szandoka meghusult. Duniqne, egy némely magyar embernek meg van még mindig az az áldott jó vére, mely arra ösztönzi, hogy „ha másként nem tudod meggyőzni, hát üsd.“

— cs. A f. hó 3 iki, vasárnap villámok, dörgések ez uttal nem pusztán a levégtőt tisztították, de szeren esétlenséget is okoztak Királyságon, Gránic János, 20 éves besorozott katonát, — ugyancsak Királyságon Dancsó Annát, Bálint István 30 éves tanyásnéját a villám agyon sulytotta.

Színházi szemle.

(cs.) Szombaton, szeptember hó 2-án: „A vízözön, vagy: Noé bárkája“ című 5 szakaszos tündérrege került színre. Csepregi e művében az emberi gyarlóságot tünteti föl, s mondhatjuk, elég sikerülten. Ami legjobban emeli a mű hatását: az gyönyörű nyelvezete. Ki a szépen gyönyörűt talál, az igen helyesen cselekszik, ha megszerzi e munkát. Figyelmes, gondos olvasásakor még több szöveget fedezünk föl benne. — A szereplő személyek is eléggé sikerülten adták vissza a költő eszméjét; megemlítendő: Breznay (Jáfet), Dezső (Ázel), Ferency (Gábor arkangyal), Dálnoky (Noé), Krecsányi (szivkirály) és Tokayné (Ráchel). — Nem lehet meg nem emlekeznünk Kócsayról, ki a bárkát és annak belsejét a leggyesebben festette.

— Vasárnap, szeptember hó 3-án: „Cigány, mint földesur, vagy a kis árva“ című népszínművet adták elő. Mulattunk e darabban eleget s gyönyörködtünk Tokayné gyönyörű játékában. Szentest Vilma ez alkalommal igen szépen énekelte a népdalokat. Sajnáljuk, hogy mindezzel határozottan meg kell rónnunk egy némely mozdulatért. Ne higye a t. kisasszony, hogy a közönség örömmel fogadja az ily kacérságokat; azért, mert a XIX század utó felében élünk, meg nem romlott ám oly annyira izlésünk! — Dálnoky ez este sikerülten játszotta a falusi rektort. Hasonlóképen kitűnt Dezső (Tízszáz földesur) és Breznay (Marec cigány).

— Kedden, szeptember 5-én: Tokayné Kézsmárky Mari jutalomjátékát: „A lowoodi árva“ című, 4 felvonásos dráma adták elő. Tokayné több közönséget érdemelt volna; azon kevesek, kik jelen voltak, igyekeztek erkölcsileg kárpótlást nyújtani a jutalomjátéknak, amennyiben ismételve többször hívták ki st. Meg is érdemelte, mert valóban kitünően játszott. A drámát itt — úgy látszik — nagyon kevesen kedvelik; ugyanazért ne panaszkodjanak azon kevesek sem, ha az igazgató olyan darabokat hoz színre, a

melyek által több közönséget remél megnyerhetni. Jól játszották még ez este: Dezső (Roland) és Breznay (Reed asszony).

— Szerdán, szeptember 6-án: „Petand király udvara“ című vig operette került színre, új jelmezekkel, ez időny alatt másodszer. Az egész előadásról annyit mondhatunk, hogy jól sikerült. Szentest Vilma ma jól énekelte; csak azon igyekezék még, hogy több mellegséget, természetességet lehessen juttatni. Krecsányi (Grandole hercegnő), igen szépen személyesítette az elhanyagolt, fölravezetett nevelési hercegnőt. Sikerülten játszottak: Kiss Ferenc (XXIV-i. Alexibus), Breznay, de különösen Dezső (VIII. Petand), ki e szerepben kitűnt. — Közönség kevés.

— Csütörtökön, szeptember hó 7-én: „A tolong“ került színre másodszer. A darabot szépségesen ismertettük, ismeri már a közönség. E darabban pedig Breznaynak (Mravcsák Johann) van szép szerepe, ki bátran versenyezhet a legkitünőbb tehetségekkel. Breznayné (Sára) hasonlóképen díszre jött játszva, a különben nem igen könnyű vény szerepét. Dálnoky, Dezső figyelmet érdemelnek. — Bizony meglátszik a mi igyekvő színészeink is, hogy kissé lehagoltak a csekély pártolás miatt.

Vegyesek.

— I. A szegedi kiállítás anyagi eredménye is kecsegtető. Naponként sokan érkeznek a kiállítás látogatására, s csupán a beléptidíjak jövedelme is fedezte már a kiállítás költségeit, ami körülbelül 10 ezer frt, sőt pár ezer frttal már meg is haladta; ezenkívül 9000 frt gyűlt be helypénz-köből. A tervezett iparmuzem javára tehát jelentékeny összeg maradt. Az iparmuzem és ennek számára építendő helyiség javára sorjáratot is rendeznek melyre a pénzügyminiszter megadta már az engedélyt.

Hogy mily előítéletek vagyunk a hazai iparral szemben, s mennyire kedveljük a külföldit, már csak azért, mert külföldi, — azt bizonyítja a szegedi kiállítás történet. — Egy asztalos igen csinos bútordarabját semmi úton nem volt képes elárulítani. Ha kérdezték tőle, hogy hová való, büszkén felelte „én magyar iparos vagyok az alföldön.“ Megfigyelték, de meg nem vették. — Jött egy jó gondolat. Más butordarabokról leszedte a bécsi vasúti jegyet s azt az ő saját készítményére tette. Ez-entul, mint bécsi készítményt árulta. S mit nyert ez által? Azt, hogy 120 frtért eladta az az előtt 90 frtért áruba bocsájtott butort. — Lám-lám, mégis csak mi vagyunk oka, hogy a magyar ipar nem varazdik!

— I. „Mivel tartozunk a cárnak? Ez a kérdés áll egy vilnai katheekismában, melyre a felelet így hangzik: „Istenes tisztelet, engedelmisség, szeréttel, imádsággal és föltétlen engedelmisséggel minden tekintetben, a legkisebb ellenmondás nélkül.“ stb. — Ilyen mintára szabott alkalmasnyosság kellene a most szabadságáért küzdő Mileticseknek is.

— I. Svereban a sajtúvásárok legelőnkebb idénye most veszi kezdetét. Legközelebb a freiburgi Cantouban, Dűdingenben egy sajkészítési társulat alakult, mely a kisebb-nagyobb gazdaktól a nyers tejet bevásárolván, roppant mérvben folytatja a sajkészítést. Naponta átlag 12,000 liter, vagyis körülbelül 50 55 ezer font tejet dolgoznak föl e gyárban s egy erős munkahónapban 70-80 ezer frankot fizet ki e társulat a tejtermelőeknek. Ily biztos eladási mellett kifizetheti magát a tejtermelésre alapított gazdasági üzlet!

Értesítések.

Vas Mihálynak II. t. 579. számú háza és ártére eladó, az ecseri rétből lévő földje haszonbérbe, vagy felébe kiadó. — Öreg Nemes János örökösének parokotai halomnál lévő 12 hold földjűk eladó, alkut lehet tenni II. t. 422. sz. a. Kámvási Jánosnal. — Szabó Sándor hékedői szőlője eladó I. t. 659. sz. a. — Debrecenyi Anna I. t. 517. sz. lakosnak belső ecseri 20 hold földje 3 évre bérbe kiadó. — Dömösdi Ignácnak Királyságon 29 hold földje eladó, a Vekeressárda mellett 2 1/2 fertály bérbe kiadó. — Lakos Imrénének a derekegyházi oldalon 8 hold földje eladó. — Pap Lajos nagynyomási és szt lászói első oszt. házi földje kiadó. — Bárdos Máriának vekerálji 3 hold heretöldje eladó. — Mester Andrásnak a Tiszán 4000 kéve nálja van eladó. — Özv. Hosszú Varga Mihálynének II. t. 825. számú háza eladó. — Nagy Benjáminnak kistőkei 16 hold földje feles munkálatra kiadó. — Özv. Pap Sándorné királysági 25 hold földje feles munkálatra kiadó. — Besse Ferenc eperjesi 2 hold földje eladó, vagy bérbe kiadó. — Tompa Jánosnak II. t. 220. számú háza eladó. — Gránic Pálnak kistőkei földje, tanyafölddel együtt, 3 évre kiadó. — Bertók Jánosné kistőkei 5 hold megkapált földje 3 évre kiadó, vagy eladó I. t. 749. — Fusti Molnár Ferenc IV. t. számú háza eladó. — Halasz András I. t. 449. sz. házána 2 padolt szoba, konyha, komra és üveg-folyosó haszonbérbe kiadó. — Fekete Ferencnek II. t. 2. sz. vásártéri háza eladó. — Piti Imrénének III. t. 332. sz. háza eladó. — Tancos Sándor I. t. 134. sz. háza és Ecseren 25 hold tanyaföldje kedvező föltételek mellett eladó. Bazsó Sándor kistőkei 20 hold földje eladó. — Pásztor Józsefnek királysági járandóságai 17 hold földje 2 évre haszonbérbe, vagy feles munkára kiadó. — Özv. Szathmári Mihálynének királysági két fertály tanyaföldje eladó, vagy két évre haszonbérbe kiadó. — A rom. kath. egyházi adóhátralékosok értesítetnek, hogy egyházi adóhátralékjukat haladéktalanul lefizessék, mert a zálog behordásig e hőtén meg fog kezdeni, miáltal a tetemes költséget mindenki magának tulajdonítsa. — Bazsó Sámuelné I. t. 151. sz. háza eladó. — Ifju Molnár Istvánnak tőkei 26 hold földje 2 évre kiadó. Vecseri János kispácsi háza eladó. Szalay Jánosnének alsó réti 70 hold földje bérbe kiadó. — Ifj. Nyíri Józsefnek alsó réti földjén egy kazal törek és polyva van eladó. — Bárdos Antalnak III. t. 17. sz. házána egy nagy szelék-rostva van napszáma kiadó. — Özv. Seres Danielnének lapistói tanyaföldjén egy náddal fedélzett pallástalan istállója van eladó; értekezhetni: I. t. 266. sz. a. — Vas Jánosnak belső Ecseren 22 hold földje haszonbérbe kiadó; ugyancsak az ecseri rétből 9 részlet földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó; értekezni lehet Virágos Tóth Lajossal Ecseren. — V-

ráros Tóth Lajosnak Ecsere 48 hold földje, épülettel együtt kedvező feltételek mellett eladó. — Veiner Farkasnak a Búsérben 40 hold lábba maradt gabonája kaszálásra vagy legeltetésre kiadó; ugyanott buzaszalmája, polyva- és törekje jutányos áron kapható. — Pap János bognárnak kisvölgyalji háza kedvező feltételek mellett eladó. — A piacon közelében egy lakás Szent Mihály napjától kezdve kiadó; értekezni lehet Szabó Lajos ref. tanítóval. — Jakó Sándornak I. t. 496. sz. háza eladó. — Burg Lajosnak királyi tanyaföldje, egy vagy több darabban hasznóképes kiadó. — Tordai Józsefnek földi réti kistölkei és alsóréti földjei hasznóképes adandók; értekezni I. t. 280. számú házában. — Farkas Gedeonnak vekerzugai tanyaföldje

3 évre kiadó, s ott több takarmánya van eladó. — Dömsödi Tamásnak III. t. 222. h. sz. a derekegyházi oldalon egy ház hely földje eladó, vagy hasznóképes kiadó. — Ifj. Héjja Józsefnek a Jaksoron 15 hold földje tanyai épülettel eladó. — Nyíri Nagy Ferenc örökösének Dónaton, a Kórogy parton 1 fertály földjük örök áron eladó. — Kun Ferencnek II. t. 723. h. sz. 1 fertály tanyaföldje, a rajta lévő épülettel, eladó. — Pap Imrénének kiséri 425. számú háza eladó. — Horváth Balint III. t. 39. sz. házában egy külön lakás bolt-helyiséggel szt. Mihály naptól több évre hasznóképes kiadó. — Dögei Mihályné az alsóréten 10 részlet szántóföldje több évre hasznóképes kiadó, — értekezni a teési csárdánál. — Jakó Minálynak kis

Görgös utcai I. t. 332. számú háza eladó. — Néhai Pápai János I. t. 303. számú háza, Kajánon 2 fertály tanyaföldje, Nagynyomáson első házi földje, az alsóréten 5 részlet földje eladó, értekezni az örökösökkel.

Szerkesztői üzenet

Hoffer Antal urnak helyben. A közlemény beérkezésekor lapunk tartalma már nagy részben össze volt állítva, így sajnalatunkra a replikát csak a jövő számunkban hozhatjuk.
F. S. urnak, Debrecen. Soraid vettük Mint láthatod egyelőre törvénnyel fölhaltunk; majd a jövő évnegyedben. Igéretre számolunk; s örülni fogunk, ha minél előbb szives leszsz beváltani. Magán levélben többet

Főmunkatárs: Kovács Pál. Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

A bökény-mindszenti Tisza-szabályozó társulat f. évi szeptember hó 11-én reggeli 9 órakor Szentesen, a nagy vendéglőben

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melynek tárgyai lesznek:

1) A választmány jelentése a bevonandó árterek birtokosaival tartott barátságos egyezkedésről.

2) Az augusztus 14-iki közgyűlésről elmaradt tárgyak.

Ezen közgyűlésre azon értesítéssel hivatnak meg az illető árterbirtokosok, hogy az alapszabályok 13-ik §-ában rendelt szavazati jegyeiket Szentesen, szeptember hó 8, 9 és 10-ik napjain, Mikecz Ferenc társulati pénztárnoknál vehetik ki.

A közgyűlésnek tagja csak az lehet, aki szavazati jeggyel bír.

Szentes, 1876. augusztus 25.

Az igazgatóság.

EGY SESSIO

tanyaföld — épületekkel együtt —
igen kedvező feltételek mellett, örök
áron eladó; bővebben értekezni
Cicatricis Pállal.

Gombos Károly

házánál levő **sarokbolt**, lakással és mellék
épületekkel, folyó évi szent Mihály naptól
hasznóképes kiadó.

Török János

gyógyszerész,

tudatja a t. c. közönséggel, miszerint özv. **Farkas Zsigmondné** asszony tulajdonát képező gyógyszerárt mai napon átvette.

Szentes, 1876. szeptember 1.

Őszi vetéshez

szükségelt gazdasági- és kerti-veteményeket, virágmagvakat és valódi **Harlemi virághagymát**,

vető-burgonyát,

ugy mint: **előfákat, szőlőtöveket és spárgagyökereket** a legjobb minőségben szállít:

az első magyar kertész-gazdasági ügynökség magkereskedés, Budapest, V. József tér 12. szám.

LAKHELY VÁLTOZTATÁS!

Folyó évi szent Mihály napján a Weisz Márton-féle házból a mellette levő sarokboltba,

Czukkermann Bernát

kereskedése helyére fogom vegyes-, s különösen nagy választéku

üveg-, kő- és porcellán-féle

edénykereskedésemet

átteni. Addig pedig, különösen üveg-, kő- és jeles minőségű porcellán áruimat oly megjegyzéssel vagyok bátor a t. közönség figyelmébe tisztelettel ajánlani, hogy amennyiben az ilyen törékeny portékák hurcolása teherrel és veszedelemmel jár, hajlandó vagyok ezeket még a

beszerzési, sőt olcsóbb áron

is eladni.

Magamat a t. közönség becses jó indulatába továbbra is ajánlva, maradtam tisztelettel

Szentesen, 1876. szeptember 1.

Weisz Bernátné.

Aulirott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy szives megkeresések esetén lakásán: Uri-utca, tek. Burg Lajos ur házában található.

A t. közönség pártfogását kéri
Dr. Lábos Endre,
orvos-, sebész-, szülész- és szemész-tudor.

Tudomásul juttatom a tisztelt közönségnek, hogy bőrkereskedésben mindennemű bel- és külföldi bőrt, különösen

talp- és zsiros-bőrökből
bizonyimányi raktárral bírok, a legjutányosabb áron kapható.

Szentes, 1876. szept. 6.
Kohn Gábor.

Arlejtési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbíró hivatalos helyiségei és börtönei fűtéséhez 1877. évre szükséges 14¹⁰ öl, vagyis 50²²₁₀₀₀ köbméter kemény tűzifának beszerzése, szintén ez alkalommal a járásbírói foglyoknak 1877. évi élelmezése, árlejtés útján fog Szentesen, a járásbírói iroda-helyiségében, t. 1876. évi szeptember hó 25-én d. u. 9 órakor eszközöltetni, — mire az árlejtést kívánók a mondott időre meghívotnak.

A feltételekről addig is értesítést nyerhetnek a jbirói iktatónál.

Kelt Szentesen, 1879. auguszt. 30.

Farkas Gedeon,
kir. járásbíró.

Egy vegyes kereskedés,
mely Csongrádon, a főtéren, a legjobb forgalomban van, kedvező feltételek mellett átadatik; értekezni lehet Wellesz Edénél, helyben.

T A R Y É S E S Z E S,

csongrádi fakereskedők, tudatják a t. c. közönséggel, hogy a szentesi Tiszaparton, a volt gőzhajó állomáson alul, mintegy

150 öl legjobb minőségű kemény tűzifájuk

van kirakva; ott kapható. Értekezni az ottani felügyelővel.

Arverési hirdetmény.

Szentes város tulajdonához tartozó következő üres szárazmalmok és egyéb terek, f. évi szeptember hó 25-én és következő napokon, a helyszínen tartandó nyilvános árverésen fognak örök áron eladatni, u. m.

515. hr. sz. a. 425 nsz. öl, — 1569. hr. sz. a. 157 nsz. öl, — 665. hr. sz. a. 306 nsz. öl, — 951 hr. sz. a. 325. nsz. öl, — 963. hr. sz. a. 344 nsz. öl, — 975. hr. sz. a. 305 nsz. öl, — 1372. hr. sz. a. 232 nsz. öl, — 2731. hr. sz. a. 368 nsz. öl, — 3078. hr. sz. a. 302. nsz. öl, — 3082. hr. sz. a. 487. nsz. öl, — 1227. hr. sz. a. 160 nsz. öl, — 1040. hr. sz. a. 184. nsz. öl, — 1089₂. hr. sz. a. 300 nsz. öl, — 1089₃. hr. sz. a. 300 nsz. öl, — 1089₄. hr. sz. a. 300 nsz. öl, — 1089₆. hr. sz. a. 183 nsz. öl, — 1148₃. hr. sz. a. 367. nsz. öl, — 1148₄. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 1148₅. hr. sz. a.

317 nsz. öl, — 3146₂ hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₃. hr. sz. a. 325. nsz. 3146₄. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₅. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₆. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₇. hr. sz. a. 325. nsz. öl, — 3146₈. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₉ hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₁₀. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₁₁. hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 3146₁₂ hr. sz. a. 325 nsz. öl, — 2520₁. hr. sz. a. 409 nsz. öl, — 2520₂. hr. sz. a. 327 nsz. öl, — 2521₂. hr. sz. a. 320 nsz. öl, — 2126₃₃. hr. sz. a. 155 nsz. öl. — Árverezni kívánók felhivatnak, hogy mind egyik ürestér becsárának megfelelő 10%-töli bantpénzzel ellátva, az árverésen jelenjenek meg. Az árverési feltételek Honthy László, htanácsnoknál bármikor megtekinthetők.

Kelt Szentes város tanácsának 1876. szept. 9-én tartott üléséből.

Cicatricis Pál, főjegyző.

Hirdetés.

A reform. egyház tulajdonát képező, lapistói 60 hold föld hasznóképes, vagy feléből kiadó. Értekezni lehet Sonnenfeld Gyulával a Szentes-vidéki takarékpénztárnál.
Szentes, szept. hó.

Meghívás.

A szentesi „Segély-egylet“ folyó hó 19-én d. e. 11 órakor, a kaszinó helyiségében

alakuló közgyűlést

fog tartani, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak

Szentesen, 1876. szept. 9-én.

Az elnökség által.